

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **L.**, so sídlom v B., zastúpenej Advokátskou kanceláriou C., so sídlom v B., proti žalovanej **M.**, bývajúcej v H., **o zaplatenie 26,56 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 17 Ro 377/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. júla 2014 sp. zn. 41 Co 242/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Lučenec uznesením z 27. novembra 2013 č.k. 17 Ro 377/2013-7 zastavil konanie z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za návrh na začatie konania [§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“)]. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa odvolanie. Uviedla, že v tejto veci podala návrh na začatie konania už v roku 2006 v elektronickej podobe, súd prvého stupňa ale odmietol jej podanie prijať, i keď to Ústavný súd Slovenskej republiky už v obdobných prípadoch označil za protiústavné a súdu, ktorý sa takej protiústavnosti dopustil, uložil rešpektovať právne účinky návrhu, ktoré nastali ku dňu jeho podania. V danom prípade to ale súd prvého stupňa nevezal na zreteľ a konanie zastavil, i keď pre to neboli dané procesné

predpoklady – poplatok bol totiž splatný už v roku 2006 a lehota na jeho vyrubenie uplynula posledným dňom roku 2009.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 30. júla 2014 sp. zn. 41 Co 242/2014 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Proti uvedenému uzneseniu podala žalobkyňa dovolanie s tým, že jej v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). V danom prípade bolo potrebné vychádzať z toho, že návrh na začatie konania bol podaný už v roku 2006, preto v roku 2013 už nebola povinná zaplatiť súdny poplatok za tento návrh. Ak súd napriek tomu konanie zastavil, odňal jej možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Vzhľadom na to žiadala napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. 3 Cdo 331/2013, 3 Cdo 335/2013, 3 Cdo 336/2013, 3 Cdo 338/2013, 3 Cdo 340/2013, 3 Cdo 341/2013, 3 Cdo 350/2013, 3 Cdo 355/2013, 1 Cdo 294/2013, 4 Cdo 79/2014, 5 Cdo 416/2013, 5 Cdo 434/2013, 6 Cdo 38/2014, 7 Cdo 60/2014, 8 Cdo 98/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. decembra 2015

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová